

Zbornik sudske prakse

Predmet C-314/12

**UPC Telekabel Wien GmbH
protiv
Constantin Film Verleih GmbH i Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Usklađivanje zakonodavstava – Autorsko pravo i srodna prava – Informacijsko društvo – Direktiva 2001/29/EZ – Internetska stranica koja stavlja na raspolaganje javnosti kinematografska djela bez pristanka nositeljâ srodnog prava – Članak 8. stavak 3. – Pojam ‚posrednikâ čije usluge koristi treća strana za povredu autorskog prava ili srodnog prava’ – Pružatelj pristupa internetu – Sudski nalog upućen pružatelju pristupa internetu kojim mu se zabranjuje da svojim klijentima daje pristup jednoj internetskoj stranici – Stavljanje u ravnotežu temeljnih prava“

Sažetak – Presuda Suda (četvrto vijeće) od 27. ožujka 2014.

1. *Prethodna pitanja – Nadležnost Suda – Granice – Pitanja očito lišena relevantnosti i hipotetska pitanja postavljena u kontekstu koji isključuje davanje korisnog odgovora – Pitanja bez povezanosti s predmetom spora u glavnom postupku – Nenadležnost Suda*

(čl. 267. UFEU-a)

2. *Usklađivanje zakonodavstava – Autorsko pravo i srodna prava – Direktiva 2001/29 – Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu – Posrednik u smislu članka 8. stavka 3. Direktive – Pružatelj pristupa internetskoj stranici koja čini dostupnima javnosti predmete zaštite bez ovlaštenja nositelja srodnog prava – Uključenost*

(Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2001/29, čl. 8. st. 3.)

3. *Usklađivanje zakonodavstava – Autorsko pravo i srodna prava – Direktiva 2001/29 – Usklađivanje određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu – Internetska stranica koja stavlja na raspolaganje javnosti predmete zaštite bez ovlaštenja nositelja srodnog prava – Sudski nalog upućen pružatelju pristupa internetu kojim mu se zabranjuje da svojim klijentima daje pristup takvoj internetskoj stranici – Uvjeti i oblici – Stavljanje u ravnotežu temeljnih prava – Ocjena nacionalnog suca*

(Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 11., čl. 16., čl. 17. st. 2. i čl. 51.; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2001/29, čl. 8. st. 3.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 19.-21.)

2. Članak 8. stavak 3. Direktive 2001/29/EZ o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu treba tumačiti na način da osoba koja stavlja na raspolaganje javnosti na internetskoj stranici predmete zaštite bez ovlaštenja nositelja pravâ, u smislu članka 3. stavka 2. te direktive, koristi usluge pružatelja pristupa internetu s pomoću kojeg osobe pristupaju tim predmetima zaštite, a kojeg treba smatrati posrednikom u smislu članka 8. stavka 3. navedene direktive.

Naime, pružatelj pristupa internetu koji omogućava svojim klijentima pristupanje predmetima zaštite koje je treća strana stavila na raspolaganje javnosti na internetu jest posrednik čije se usluge koriste za povredu autorskog prava ili srodnog prava u smislu članka 8. stavka 3. Direktive 2001/29. Takav zaključak potvrđuje cilj koji slijedi Direktiva 2001/29. Isključenje pružateljâ pristupa internetu iz područja primjene članka 8. stavka 3. Direktive 2001/29 znatno bi smanjilo zaštitu nositeljâ pravâ kojoj teži ta direktiva.

(t. 32., 33., 40. i t. 1. izreke)

3. Temeljna prava priznata pravom Unije treba tumačiti na način da se ne protive tome da se pružatelju pristupa internetu sudskim nalogom zabrani da svojim klijentima daje pristup internetskoj stranici koja stavlja na mrežu predmete zaštite bez ovlaštenja nositeljâ pravâ, kad taj sudski nalog ne određuje pobliže koje mjere taj pružatelj pristupa mora poduzeti i kad taj pružatelj može izbjeći periodične penale kojima se kažnjava povreda navedenog sudskog naloga ako dokaže da je poduzeo sve razumne mjere, ali pod uvjetom da, s jedne strane, poduzete mjere ne lišavaju nepotrebno korisnike interneta mogućnosti da zakonito pristupaju raspoloživim informacijama i, s druge strane, da te mjere imaju za učinak sprečavanje ili barem otežavanje neovlaštenih pristupanja predmetima zaštite te da ozbiljno obeshrabruju korisnike interneta koji za pristupanje predmetima koji su im stavljeni na raspolaganje uz povredu prava intelektualnog vlasništva koriste usluge adresata tog istog sudskog naloga, a što je na nacionalnim tijelima i sudovima da provjere.

(t. 64. i t. 2. izreke)